

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

B ante L

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Ang. Te deside ant part in two.] Colum. lib. 11. cap. 2. Vn-

decom Caendas Majas per bipertitur, pluvia, & nonnunquã

grando. Cic. in Cat. Atq. ibi in proximis villis ita bipertiti tu-

rant ut Tyberis inter eos & pons interellet.

Bipertitio, Bisariam, dupliciter. [Bipertitio, Bipertitio.] Gall. En deux parts ou

partes. Ital. In due parti. Ger. Auf in ein weg oder theil. Hisp. En

dos partes. Pol. Dwuak. Vng. Két képpes. Ang. In two partes.]

Cicer. de Ioven. Nam id fit bipertitio: nam tum caula, tum res

ipia remouetur. Caf. i. Brill. Gall. Romani cõuerfa signa biper

to intulerunt. Hoc est, duobus locis.

Bipet, bipedit, adject. om. t. Quod habet duos pedes. [Bipet,

Gall. ayant deux pieds. Ital. Chi ha due piedi. Germ. Zweifüßig.

Belg. Wiermet uoem. Hisp. Cosa que tiene dos pies. Pol. Dwunoga.

Vng. Két láb. Ang. That hath two feet.] Iuven. atque

alium bipedem libi quærat atellum. Ponitur etiam sub-

stanti, quod facile intelligatur substantiuum. Cicer. pro do-

mo sua: Hoc omnino omnium non modo bipedum, sed etiam

quadrupedum impurissima. Bipedium nequitissimus.

Ger. Ein ort da zween wäg sub von einander scheiden. Hisp. El

lugar donde se recurren a dos caminos. Pol. Miejsce gdzie rozchodzi

drogę, rozstanie. Vng. Kettő vi, két út. Ang. Where two ways or

streets do meet.] Vng. 9. Acenid. locum inuidis conspeximus

ipsi Qui patet in bivio portæ, quæ proxima ponto.

Bivius, adjectiuum, a bivio. Virg. 11. Acenid. Vt bivias arma-

to obfidam milite fauces id est, quæ ad duos loca ducunt & Bi-

uius agrorum cultus, per metaphoram, Varro 1. de re Rust.

capite 18.

Bithymus, a Bithymia, Populi sunt quicunq. inter Tropicos can-

tes habitant ad Meridiem: quandoq. enim incedentes habent

umbras quum à Meridie sol ad gnomonem accedit rectus, ad

subiacens planum: quandoq. autem in aduersum, quum sol in

aduersum consistit. Verba sunt interpretis Strab. lib. 2.

Bithon, ontis, m. t. Cæsar. Pausanias. [Ger. Ein Bithon ist ein gestrich

wider d'ohm.] Animal feru & deforme prolixitate iubarum, & re-

liquo corpore, cervi figura, media fronte inter aures unum cor-

nu habens. Mart. in Amph. Illi cessit atrox bubalus, atq. bifon.

Bithus & Bacchus nobile pars gladiatorum fuit, quorum men-

tionem quoq. Suetonius facit, pares arte, pares audacia. Pro-

inde quoties duo equaliter improbi contendunt inter sese, ita

ut neuter alteri velit concedere, non ferripelliviter dicemus

Bacchium cum Bitho commissum. Horat. in Seim.

Bithymum mel. Vide infra in dictione THYMUM.

Bithymen, inis, Liguus quidam est tenax, & sulphurei odoris,

in ludæa lacu emergens, qui inde Asphaltites dicitur. [Mith-

themier 100 thepher. a' f' a' d' e' d' Gal. Terre limonneuse ou limon gla-

ce comme pain, brûlant comme souffre. Ital. Bitume. Germ. Ein

sther tium. Pol. Kieci. Vng. Eny. Ang. A kind of bit with clay

and tough which burneth like brimstone.] invenitur & durum in

Syria, nõ procul à Sidone terra glebæ, vel conum carbonum

similitudine, qui in usum ferrariorum fabricarum è terra effo-

ditur. Est præterea & liquidum bitumen, in Zacyntho

insula & circa Babylonem nascens, & in agro Appollinotatum,

quod Græci marasphaltum appellant, argumento picis & bitu-

minis. Gignitur & pingue, liquoris olei ce, in Sicilia, Agrag-

antino fonte inficiens rivum: quo incolæ utuntur ad lincer-

narum lumina, olei vice. Huius generis Bitumen apud Præto-

nos ex faxis effluit, ex quo maris frigiditate, in quo defluit, sit

cinum sive electrum coalescit. Apud Babylonios bitumen cal-

cis usum præbet, ita ferminatis Babylonis maris. Vide plu-

ra apud Plin. lib. 35. cap. 15.

Bitum in cæcis, a, um, [a' e' f' a' d' e' d' Gal. De bitumen. Ital. Di bitu-

me. Ger. Was von dem jähren tium ist. Hisp. Casa de betun. Pol.

Kieci. Vng. Eny. Ang. A kind of bit with clay.] ut Bi-

tum in cæcis, a, um, [a' e' f' a' d' e' d' Gal. De bitumen. Ital. Di bitu-

me. Ger. Was von dem jähren tium ist. Hisp. Casa de betun. Pol.

Kieci. Vng. Eny. Ang. A kind of bit with clay.] ut Bi-

tum in cæcis, a, um, [a' e' f' a' d' e' d' Gal. De bitumen. Ital. Di bitu-

me. Ger. Was von dem jähren tium ist. Hisp. Casa de betun. Pol.

Kieci. Vng. Eny. Ang. A kind of bit with clay.] ut Bi-

tum in cæcis, a, um, [a' e' f' a' d' e' d' Gal. De bitumen. Ital. Di bitu-

me. Ger. Was von dem jähren tium ist. Hisp. Casa de betun. Pol.

Kieci. Vng. Eny. Ang. A kind of bit with clay.] ut Bi-

B.L. In notis antiquorum Bona lex. B. L. B. Bonorum liberti. B.

M. Bonæ memoria, Bona materna, Benè merentis. B. M. R. C.

Benè mereat cibum. B. M. R. S. E. H. Benè meritis serva hoc.

B. M. F. Benè merita fecit. B. M. H. E. Bona memoria hic est. B.

M. N. Bona munera. B. M. P. Benè merenti posuit, vel Benè me-

ritæ. B. M. T. Bona materia. B. N. Bona nostra. B. N. H. Bona hic

invenies. B. N. M. F. E. C. Benè merenti fecit.

Blactero, ras. Vide Blatero.

Blactus, m. f. Qui linguam habet impeditam, aut qui inter pro-

nuantiandum aliquam literam aut excludit, aut malè profert:

[Blactus, m. f. Qui linguam habet impeditam, aut qui inter pro-

nuantiandum aliquam literam aut excludit, aut malè profert:

[Blactus, m. f. Qui linguam habet impeditam, aut qui inter pro-

nuantiandum aliquam literam aut excludit, aut malè profert:

[Blactus, m. f. Qui linguam habet impeditam, aut qui inter pro-

nuantiandum aliquam literam aut excludit, aut malè profert:

[Blactus, m. f. Qui linguam habet impeditam, aut qui inter pro-

nuantiandum aliquam literam aut excludit, aut malè profert:

[Blactus, m. f. Qui linguam habet impeditam, aut qui inter pro-

nuantiandum aliquam literam aut excludit, aut malè profert:

[Blactus, m. f. Qui linguam habet impeditam, aut qui inter pro-

nuantiandum aliquam literam aut excludit, aut malè profert:

[Blactus, m. f. Qui linguam habet impeditam, aut qui inter pro-

nuantiandum aliquam literam aut excludit, aut malè profert:

[Blactus, m. f. Qui linguam habet impeditam, aut qui inter pro-

nuantiandum aliquam literam aut excludit, aut malè profert:

[Blactus, m. f. Qui linguam habet impeditam, aut qui inter pro-

nuantiandum aliquam literam aut excludit, aut malè profert:

[Blactus, m. f. Qui linguam habet impeditam, aut qui inter pro-

nuantiandum aliquam literam aut excludit, aut malè profert:

[Blactus, m. f. Qui linguam habet impeditam, aut qui inter pro-

nuantiandum aliquam literam aut excludit, aut malè profert:

[Blactus, m. f. Qui linguam habet impeditam, aut qui inter pro-

nuantiandum aliquam literam aut excludit, aut malè profert:

[Blactus, m. f. Qui linguam habet impeditam, aut qui inter pro-

nuantiandum aliquam literam aut excludit, aut malè profert:

nuantiandum aliquam literam aut excludit, aut malè profert:

[Blactus, m. f. Qui linguam habet impeditam, aut qui inter pro-

nuantiandum aliquam literam aut excludit, aut malè profert:

[Blactus, m. f. Qui linguam habet impeditam, aut qui inter pro-

nuantiandum aliquam literam aut excludit, aut malè profert:

[Blactus, m. f. Qui linguam habet impeditam, aut qui inter pro-

nuantiandum aliquam literam aut excludit, aut malè profert:

[Blactus, m. f. Qui linguam habet impeditam, aut qui inter pro-

nuantiandum aliquam literam aut excludit, aut malè profert:

libellus. *libellus, libellus, libellus.* Gall. Flator, amignardes, amignardes, amador. Ital. Libellus, libellus. Ger. Schmiedens, libellus. Belg. utem. Hisp. Halaro, libellus. Pol. Libellus, libellus. Vng. Halykellon. Ang. To flator, to speak false, for a adure by faire speaking. Cic. de Amicit. Qui ad vitio assentatur, & ligare se similians, blanditur. Idem pro Flacco: Cur matris blanditur? cur epistolis & matris & sororis imbecillitate aucupatur? & Refertur & ad sensus interiores, pro eo quod est placebo, arideo, animum vel affectum nullo. Cic. i. Acad. Vide quam suaviter voluptas sensibus blanditur. Blandior calamitibus meis, dixit Quintilianus, pro eo quod est mitigo, lenio calamitates, vel æquo in calamitatibus me animo gero.

Blandulus, us, ui, Ipse blandiendi actus, sive blanditia, & quædam quasi illecebra sensuum titillantes. [Γρηγοριος] *libellus, libellus, libellus.* Gall. Blandissement, flaterie. Ital. Libellus, libellus. Ger. Das schmiedens, libellus. Hisp. Libellus, libellus. Pol. Libellus, libellus. Vng. Halykellon. Ang. Flattering, faire speaking. Lucret. lib. 2: Vires per Veneris blanditum lecta propagant.

Blandulus, a, um, particip. à verbo Blandior. Plin. lib. 10. cap. 23: Hanc principio blandita peregrinatione avidè profectam, peenitentia in volatu cum hore scilicet subit. Vbi blanditam peregrinationem dixit, pro grata, jucunda, quæq; principio ad blandiebatur & aridebat.

Blandulus, adiect. Placidus & comis in sermone, & hilaris. [Γρηγοριος] *libellus, libellus, libellus.* Gall. Plaisant, amuse, comique, gracieux, doux en parler. Ital. Placido. Ger. lieblich mit reden, mirthig, freundlich. Belg. Soet uesje, & van sprate. Hisp. Cofa blanda à balagena. Pol. Lagodny, wiewnie mlygozy. Vng. Nyájasz, halykellon. Ang. Faire speaking and pleasant. Cic. ad Attic. Scis me minime esse blandum. Terent. in Hee. Attu ecastor morem antiquum obtines. Vt unus hominum homo te vivat nunquam quisquam blandior.

Blandulus, a, um, diminutivum ab adjectivo Blandus. **B**landè, adverbium. [Γρηγοριος] *libellus, libellus, libellus.* Gall. Doucement, gracieusement, courtoisement. Ital. Placidamente. Ger. lieblich, freundlich, artig. Hisp. Lisonjera, à balagennamente. Pol. Wyjęznie, z godnoscia. Vng. Nyájasz, halykellon. Ang. Pleasantly, with faire words. Cic. ad Attic. Sed amabo te mi Attice: vidène quam blandè idem pro Cluent. Tum appellat hilari vultu hominem Blandus, ut blandissime potest.

Blanditèr, idem quod blandè. Plaut. Pseud. Magis cogito, sciviter, blanditèr alloquar.

Blandiculus, & Blandicellus. [Pol. Lagodniyek. Vng. Nyájasz, halykellon. Ang. That speaks sweetly, pleasantly.] Diminutiva sunt à Blandus: hinc ab eo quod est Mollis, sicut Mollulus & Mollicellus. Nam blandicus & Mollicus (à quibus nonnulli hæc trahi voluerunt) Latine lingua peniti non agnoscent. Inde Blandicella verba, apud Festum.

Blandiloquus, Qui blandè loquitur. [Γρηγοριος] *libellus, libellus, libellus.* Gall. Parle doucement. Ital. Chi da bolla parole. Germ. Da lieblich und gracie n eut güt. Hisp. El que habla con lisonja. Pol. Lagodny mo uszy. Vng. Halykellon beszédo. Ang. That speaks sweetly. Plaut. Denui. Nunc mihi blandiloquus es: hinc in tergo meo tres facile cotios contingit bubulos.

Blandifico, Blandum facio. *verbum et otium.*

Blandiloquus, m. f. pequit. corr. Blandiloquus verba loquitur, ad voluntatem dicens. [Γρηγοριος] *libellus, libellus, libellus.* Gall. Bland parole, parlant doucement. Ital. Lisonjera. Ger. Ein lieblich oder süßes, süßes und lieblich erwort macht. Hisp. El que habla con lisonja, à balago. Pol. Cl' aho mowiozy. Vng. Halykellon beszédo. Ang. A faire and pleasant speaker. Jur. Vox blandiloqua. Senec. in Agam. Quid voce blandiloquam mala confilit dicitur!

Blandiloquens, pen. corr. Idem. Macrobius 2. Satur. Submissè placidè blandiloquens oratio.

Blandiloquentulus, Diminutivum, à blandiloquus. Plaut. Trinum.

Blandiloquentus, m. f. p. [Γρηγοριος] *libellus, libellus, libellus.* Gall. Doux langage, beau parler, papelardise. Ital. Parlar piacevole & graciefo. Ger. Ein lieblich, süßes oder angenehme Red. Hisp. Hablar de lisonja. Pol. Sl' otka y wtyez namowia. Vng. Halykellon beszédo. Ang. Flattering, faire speaking. Cicero 2. de Natura deorum: Nam & ego illis supplicarem tanta blandiloquentia.

Blandimentum, n. s. Idem quod blanditia. Oblectamentum, illecebra, *libellus, libellus, libellus.* Cic. pro Caelio: Multa enim blandimenta nobis natura ipsa genuit. [Ger. libellus, libellus, libellus.]

Blanditèr, & m. Blanditèr, tiam, Adulatio, illecebra. [Γρηγοριος] *libellus, libellus, libellus.* Gall. Flatterie, blandissement. Ital. Carezze, lisonje. Ger. Schmiedens, Red. Belg. Deymge. Hisp. Lisonja, à balago. Pol. Pochlebny. Vng. Halykellon. Ang. Flattery, compliment. Plaut. in Bacch. Viscus merus vestra est blanditia. Cic. pro Planc. Facilis est illa occursatio, & blanditia popularis: aspicitur, non autèratur.

Idem 1. de Finibus: Blanditiis presentium voluptatum delin-
ti atq; corrupti.

Blāpsigōnīā, *blapsigonia*, quasi proliis detrimentum. [Pol. Chybienie przy mowach.] Quum apes morbo, ignavia, aut infirmitate naturali foetum non peragunt. Plin. lib. 11. cap. 19. A' *blapsigonia* noceco, & *blapsigonia* factus sive proles.

Blāphēmā, penultima correpta, s. p. Execratio, maledictio, vituperatio, convitium, & quasi nocens dictum, sacregras infamatio, vel obtreclatio nefaria. Budeus. [Γρηγοριος] *libellus, libellus, libellus.* Gall. Blasphemie. Ital. Bestemmia. Ger. Eitelserung. Hisp. Maldición, maldiciencia. Pol. Blawpiewstwo. Vng. Kirvölés. Ang. Blasphemy.

Blāphēmō, as, penultima producta, s. p. Significat execror, maledico, & verbis calumniam infero, ac dignitati honoris alterius derogor. [Γρηγοριος] *libellus, libellus, libellus.* Gall. Blasphe-
mer. Ital. bestemmare. Germ. ittem. Hisp. Maldición, maldiciencia. Pol. Kirvölés, kirvölés. Vng. Kirvölés. Ang. To blaspheme.]

Blāterō, as, & Blatio, is, n. p. [Γρηγοριος] *libellus, libellus, libellus.* Gall. Habiller, parler mal, bégayer. Ital. Parlar effusivo, inconsiderato. Ger. Blättern, schreien, rufen, und unflätig reden. Belg. Snateren. Hisp. Hablar vana y vanamente. Pol. Blęczeć, męczeć. Vng. Blättern, schreien, rufen, und unflätig reden. Ang. To babble, to flammer in speech.] Veteres dicebant pro incoaditè & inaniter loqui ut sunt, qui extra propositum loquuntur, vel verba immoderata emittunt, & quorum lingua (ut ait Gell. libro 1. capite 15.) tam prodiga, infrenataq; sit, ut fluat semper & æstus colluvionem verborum trutinam.

Hoc hominum genus Locutulosus, & Blaterones, & linguæ Latine dixerunt. Plaut. in Amphit. Qui, malum, intelligere quicquam potis est, ita nugas blatis? Idem in Aulul. Vbi tu es, quæ blateravisti jam vicinis omnibus, me mex filix daturum dotem? Sunt autem factitia verba, à camelorum voce tracta, qui quæm vocem edunt, blaterare dicuntur. Quidam tamen à Græco deducunt, apud quos *blāterō* dicitur, qui se inaniter jactat: quapropter c, hincram addentes, blateronem & blaterare existimant scribendum. Ovid. de Philomela (si tamen credamus hoc eam esse Ovidi) produxit: Blaterat hinc arces, & pia balat ovis, Horat. in Serm. sine c. & prima correpta: Audit quum magno blateras clamore, furisq; *blāterō*, onis, s. t. Homo immoderate loquacitatis, & jactantiae: à blaterando dictus. [Γρηγοριος] *libellus, libellus, libellus.* Gall. Habiller, bavard, languer. Ital. Cicalone, cicalone. Germ. Ein blättern, reden, unflätig reden. Hisp. Hablar de vana y vanamente. Pol. Milięba, blęczeć. Vng. Blättern, schreien, rufen, und unflätig reden. Ang. A babler.] Gell. lib. 1. cap. 15: Nec minus insigniter veteres quoq; nostri, hoc genus homines in verba proveclos, loquutulosos, & blaterones, & linguaces dixerunt.

Blāterō, inanis, inaniter effusus. [Vng. Kibbegek, unflätig.] Ap. in Apo. Quæ & si possent ab his uniter blaterata ob mercedem, & auctoritatem impudentiæ deprecantia haberi.

Blāterā, s. p. Vermis qui alvearia ladir: à *blāterō*, noceo. [Γρηγοριος] *libellus, libellus, libellus.* Gall. Vermis, comme le serpent & semblable qui rongent les livres & habitent. Ital. Tarma. Germ. Es blättern, es ist ein wermis, & der mögen. Hisp. Polilla. Pol. Mal rękaw, motil. Vng. Moly. Ang. A moth, a worm that eateth cloth or books.] Colum. libro 10 appellat Lucifugas blattas. Mammillam tamen posuit pro verme libros & vestes rodente. Confutator (inquirit) nisi das mihi libellos, Admittam tinea, & trucesq; blattas. Horat. in Serm. cui frangula vestis Blattarum ac tinæarum epulæ putrefcit in arca. & Blattæ etiam ponitur pro purpura. Sidon. in Paneg. Pontus castoria, blattam Tyrus, æra Corinthus. & Blattam recentiores scriptores vermiculum Bombycem intellexerunt, cujus textu vestes sericeæ confitentur: unde Blattæ vestis, & Blattæum paludamentum apud Lampridium. Capitolinumq; pro serico & pretioso: vel (ut Paulus Aegineta) pro purpura: quoniam iudicium conchylium vulgò Blattæ dicitur. Sic Calliodorus in Epistolis Blattæum pro purpura cepit: Chamaleon (inquirit) modò prasina, modò cyanea, modò Blattæa varietate se commutat. & Eutropius scribit Nerone solitum piscari reti aureo blattæis funibus annexo: quum ab Orolio dicitur purpureis. & A quo colore Blattæ etiam fumentum dicitur, quod rubidum sit, sementi accommodatus, in purpuram declinans. & Blattæ lucifuge Virgilia, nigra animalia sunt scarabeis vel gryllis simillima, velocia, quæ interdum delitescunt. Græci *blāterō* vocant, nunc vulgò *blāterō*, qua voce & monachos, sed ignominiosè Galli *Caphari*: Itali *Pattole* vocant. Hæc est *blāterō* Diofconidis.

Blāterā, adject. Seneca epist. 87: At nunc blattaria vocant blattæa, si qua non ita aperta sunt, ut totius diei Solem fenestris amplissimis recipiant.

Blāterā, s. p. Herba est verbasco similis, foliis minus cædidiis, cauliculis plumb. flore luteo. hæc abjecta blattas in se contrahit: unde *blāterō*.

& nomen accepit. Plin. lib. 25. cap. 9. [Ger. Ein transt dem weifs...

Blau. a. um. Purpureus, [verpöge. Gall. Rouge, vermeil. Ital....

Blau. com. t. Stolidas, mollis, delicatus, lactivus, qui necit res...

Blechnon. [Blechnon. Pol. Strefome piro. Ang. Walde penitenti.]...

Blechnon. Sicut esse Plautus in Bachid. indicat, qui ait. Stul...

Blechnon. Sicut esse Plautus in Bachid. indicat, qui ait. Stul...

Blechnon. Sicut esse Plautus in Bachid. indicat, qui ait. Stul...

Blechnon. Sicut esse Plautus in Bachid. indicat, qui ait. Stul...

Blechnon. Sicut esse Plautus in Bachid. indicat, qui ait. Stul...

Blechnon. Sicut esse Plautus in Bachid. indicat, qui ait. Stul...

Blechnon. Sicut esse Plautus in Bachid. indicat, qui ait. Stul...

Blechnon. Sicut esse Plautus in Bachid. indicat, qui ait. Stul...

Blechnon. Sicut esse Plautus in Bachid. indicat, qui ait. Stul...

Blechnon. Sicut esse Plautus in Bachid. indicat, qui ait. Stul...

Blechnon. Sicut esse Plautus in Bachid. indicat, qui ait. Stul...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Boethi. Adjuutores: [Boethi. Gal. Qui dantur...

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....

Bolbiton. u. n. f. [Bolbiton. Gall. Fium de bouf. Ital....